No. 123. 1847.

VLISSINGSCHE COURANT.



Woensdag 13 October.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

RUSLAND.

PETERSBURG, den 30. September. In de dagbladen wordt nader verslag gegeven van den voortgang der cholera. Aan de Don blijft de ziekte vooral woeden. Van den 18. tot 27. Aug. stierven te Rostoff, aan de Don, van 389 zieken 245 personen, en in het vlek Asoff, van de 240 zieken 114 personen. In het gouvernement Charkof waren tot den 7. Sept. van de 771 zieken 269 personen overleden. In de stad Waronesch telde men den 17. Sept. 2561 zieken en 866 dooden; in de stad Saratof op den 9. Sept. 1395 zieken en 1242 dooden. Te Kursk had de ziekte toegenomen; den 9. Sept. waren er 346 zieken en 177 sterfgevallen. In het gouvernement Orel had de ziekte zich ook vertoond. In de grensprovincien van Persië en Aziatisch Turkije was de cholera nog heerschende; den 21. Aug. nog te Erzerum en den 23. Aug. te Tauris.

DUITSCHLAND.

MANHEIM, den 27. September. Er wordt van hier aan den *Schwab. Merk.* geschreven: De hollandsche goederen laten dit najaar buitengewoon lang op zich wachten. In vorige jaren was om dezen tijd onze haven met schepen vervuld en voortdurend waren er schepen onderweg of in lading. Terwijl de Keulsche beurtscheepvaart aan het stijgen is, schijnt de hollandsche te verminderen. Hiervan draagt de duurte van den laatsten tijd en het daardoor ontstaan geldgebrek voorzeker veel schuld, maar ook de verhouding in Holland zelve werkt hiertoe mede. Wanneer de groote zeeschepen in de havens van Amsterdam en Rotterdam willen inloopen, zoo moeten de waren wegens ondiepte in kleinere schepen overgeladen worden. Deze noodzakelijkheid en de al te groote lig- en schut-gelden maken het transport duurder. Deze ongunstige verhoudingen bestaan echter niet te Antwerpen. Daar kunnen de schepen dadelijk in de haven geraken en behoeven slechts een gering liggeld te betalen. Van Antwerpen komen de goederen langs de Belgische spoorwegen met groote snelheid te Keulen en de aanmerkelijke Rijntol is tot zoo ver uitgespaard. Het is alzoo zeer natuurlijk, wanneer de expeditiehandel in Holland verkwijnt en naar Belgie overgaat. Vele huizen te Amsterdam en Rotterdam zijn derhalve genoodzaakt geworden, bijkantoren te Antwerpen te vestigen.

MUNSTER, den 5. October. De troepen die hier wegens de groote manoeuvres eenigen tijd gelegen hebben, zijn nu vertrokken. Prins *Frederik* der Nederlanden heeft als chef van het 15e regement infanterie, een uitstekend blijk van milddadigheid gegeven. Dit corps ontving namelijk eertijds jaarlijks een geschenk van 100 ducaten, hetgeen echter sedert 1830, wegens den slechten staat der financien is achterwege gebleven. Prins *Frederik* heeft niet alleen beloofd deze som voortaan weder te zullen betalen maar ook den achterstand te schenken, van 1830 af.

(Behoudens alle respect, dunkt ons, dat aan de Nederlandsche proletariers dat niet onbelangrijk sommetje dezen winter goed te pas zoude zijn gekomen.)

ENGELAND.

— Te Glasgow werden deser dagen 3 knapen vermist, 2 zonen van den heer *Wilson* en de zoon van diens broeder. Toen het laat in den avond begon te worden en de kinderen, waarvan de oudste elf jaar was, nog niet teruggekeerd waren, begon men bezorgd te worden, dat hun een ongeluk overkomen was, en maakte men toebereidselen, om hen te zoeken. Ondertusschen ging een der knechts naar den stal, om voeder aan het paard te geven. Dit voeder bevond zich in eene groote haverkist, die in drie vakken gescheiden was. Toen de man de kist opensloeg, zag hij met ontzetting de vermiste drie kinderen, elk in een vak bewegingloos liggen. Dadelijk riep hij om hulp en werden de kinderen uit hunne gevangenis gehaald maar waren de beide oudsten dood. Bij den jongsten bespeurde men echter nog eenige teekenen van leven en het gelukte dan ook hem tot bewustzijn terug te brengen, zoodat hij de treurige geschiedenis verhalen kon. Zij waren alle drie in de voederkist gestegen, om boonen daarin te zoeken, en daarbij was het deksel zoo ongelukkig toegevallen, dat het niet weder te openen was. Daar, waar de geredde zich bevond, was het deksel niet heel juist gesloten, zoodat daarin een weinig lucht had kunnen binnendringen, die tot zijn behoud had medegewerkt. Zij hadden elkander moed toegesproken, om dezen verschrikkelijken kerker te verdragen, en een hunner had het lemmer van zijn pennemes gebroken, waarmede hij een gat in het hout had zoeken te snijden. Nadat zij zich met roepen om hulp hadden uitgeput, hadden zij alle drie met aandacht gebeden. Dit was het laatste dat de overlevende zich herinnerde, daar hij kort daarop het bewustzijn verloren had.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 6. October. Onze *Précurseur* behelst onder het opschrift *Posteryen*, het volgende artikel: « Binnen kort zal op nieuw de aanbesteding plaats hebben van den brievenvervoer naar Holland en vice versa. Tegenwoordig heeft die vervoer plaats door middel van een postkarretje, waarvoor één paard gespannen is, dat door éénen postiljon gemend wordt. Wij gelooven het, en velen gelooven het met ons, dat die wijs van vervoer verkeerd is en zelfs in meer dan een opzigt gevaarlijk. Het postvalies moet afgelegene wegen langs de hei passeren. Het minste ongeluk, dat aan rijtuig of paard overkomt, brengt den postiljon in de noodzakelijkheid, om of zijne brieven achter te laten, terwijl hij hulp gaat zoeken, of zelfs het valies op zijne schouders te nemen en het te voet naar de eerstvolgende wisselplaats te dragen.» Er is nog meer. De naar Holland bestemde brieven bevatten dikwijls groote geldswaarden. Welken weêrstand kan een eenig man tegen den aanval van verscheiden boosdoeners bieden? Deze redenen behoorden de administratie te nopen, om in deze vervoer de volstrekt noodwendige verbeteringen te maken. Een rijtuig met twee paarden, onder geleide van een postiljon en een' conducteur, zou veel gepaster zijn dan het tot nog toe gebezigde karretje; zou meer veiligheid aanbieden en minder kans van vertraagde aankomst ten gevolg van ongelukken.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 9. October. Men verneemt, dat er een bevel van inhechtenisstelling door den regter zoude verleend zijn tegen een' advokaat te dezer stede, die door *zedeloos gedrag*, ten laatste tot het misdrijf van valschheid in geschriften zoude gebragt zijn.

ARNHEM, den 8. October. Gisteren avond wenschte mejufvrouw *Z.* welke naar uiterlijk aanzien, zich in hoogst interessante omstandigheden bevond, de velper-barrière alhier binnen te treden, plotseling kwalijk geworden, verleende een ambtenaar der belastingen haar den noodigen bijstand, en verloste haar van ongeveer *twee emmers* genever, in zeven verschillende blazen vervat.

— Het getal studenten te Leijden, vooral die, welke in de regten studeren, om een ambt te krijgen, neemt zeer af, waarvan men als reden vermoedt, de vrijzinnige leerwijze van prof. *Thorbecke*, die in 't oog van MEN de jonge lui zou bederven.

— In de omstreken van Dieren, Brummen en Oosterbeek zijn in de laatste 14 dagen honderde mudden aardappelen opgekocht voor Engeland, echter niet om gegeten te worden, maar om te strekken tot grondstof voor fabrieken, waar pijpenkoppen, theeservicen, borden en schotels worden vervaardigd. (*Dorps Ct.*)

GEMENGDE BERIGTEN.

Een dagblad doet opmerken dat men onlangs in Frankryk 74 ridderorde's uitgedeeld heeft voor de manoeuvres *te Compiegne, terwyl Napoleon na den* slag van Austerlitz *er slechts* 17 *uitreikte. Tout comme chez nous! men is er in Nederland ook niet karig mede. — De menschen-pokken en derzelver voorbehoeding door dr. J. M. Zimmermann, met aanteekening vermeerderd door N. D. Sybrandi, medecinae doctor te Amsterdam, dezer dagen uitgegeven door den boekhandelaar H. J. van Vloten te Alkmaar, voor f 3,40. — By gelegenheid van eene op den 22. September ll. in Londen gehouden verkooping van zeldzame handschriften wierd o. a. het Handschrift van Cromwell verkocht voor f 39.—, een eigenhandigen brief van Walter Scott voor f 18.90, een dito van Voltaire voor f 18.— enz. — Wind, regen en dik weêr hebben in deze streken de liefhebbers van natuur-tafereelen zeer teleurgesteld in hunne voorgenomen waarnemingen van de groote zoneclips van ll. Zaturdag. — Te 's Gravenhage is een valsche Willem, met het jaartal* 1845 *ontvangen. — De meeste nieuwspapieren zyn opgevuld met verslagen van de verkiezingen van leden van den stedelyken raad. — Verkooping van vaalmelkte-, nieuwmelkte- en kalf-koeijen, op Vrydag den* 15. *Oct.* 1847, *buiten de Boteringepoort by Groningen. (Gr. C.) — De stoomboot Cleopatra, die door haren byzonderen vorm, en andere eigenschappen minder voor de dienst geschikt was, is, volgens berigt uit Londen van den 4. October, op hare reize van Bombay naar Singapore vergaan met* 300 *passagiers. — Er wordt in zekere marinehaven nog al veel gesproken, over zekere buitengewone toelagen, die, naar men zegt, genoten worden door zekere ambtenaren van de marine, voor buitengewone werkzaamheden en toezigt, by de herstellingen aan zekere marine-sluizen. Stellig zeker is het, dat er algemeen naar eene spoedige afdoening van dat werk verlangd wordt; immers voor zooveel de weêrsgesteldheid, en de met de* bezuinigings-leer *toegepaste schatkist van zeker land zulks zal toelaten. — De Prinses Albert van Pruissen en gevolg is in 's Gravenhage gearriveerd. — Generaal Narvaez, en andere mannen van zyne party, zyn aan het hoofd van zaken in Spanje geraakt. — Nieuwe overwinning van de Fransche politiek op den invloed van Engeland. — De berigten uit Ierland zyn weinig geruststellend en men gaat er den winter weer angstvallig te gemoet; de verschillende Iersche bladen van de afgeloopen week behelzen byzonderheden van sluipmoorden, bloeddorstige aanvallen, gepleegd jegens landeigenaars, boeren, de policie en byzondere personen, waarby het hart ineen krimpt. — De heer Jullien, de ondernemende huurder van Drury-Lane theatre in Londen, heeft dezer dagen madam Kardot, de vermaarde Italiaansche zangeres aangezocht, om gedurende* 40 *avonden hare talenten te laten hooren, tegen de kleinigheid van een* honderd guinje's *(zegge f* 1260. —) per avond. *— Dit aanbod wierd gewezen van de hand, hoezeer de onderhandelingen deswege nog niet geheel zyn afgebroken. (Musical world.) — Verkooping op maandag aanstaande aan de Munt te Utrecht van vier partyen doorgesneden* Zeeuwen, *ten gezamenlyke wigt van* 10,000 *ned. ponden. — De stedelyke raad van Keulen heeft in hare zitting van den 4. dezer premien uitgeloofd voor den aanvoer van Nederlandsch vee. — De Redacteur van de Asmodée is donderdag middag ll. in den Haag op de openbare straat beleedigd en aangerand door zekeren A. van Tetroode; beide zyn vervolgens handgemeen geweest en A. v. T. door den minister van justitie, handelende op last des konings, aangezegd, dat hy by de minste herhaling van deze feitelykheden in verzekerde bewaring zou worden gesteld. — Geformeerd drietal voor de vacante predikanten-plaats te Amsterdam: D. D. J. J. van Oosterzee, van Rotterdam; W. R. Veder, van Dordrecht en J. J. Prins, van Rotterdam. — Ingetrokken: de concessie voor eene stoomvaart van Vlissingen op Duinkerken, indertyd verleend aan den heer D. Dronkers te Middelburg. — Onze ministers hebben in het jaar* 1846 *slechts f* 86,000 *voor* geheime uitgaven *verbruikt; de Dr. Cour. haalt zulks aan als een bewys hoe spaarzaam die menschen zyn. — Aangeboden: levensgeschiedenis van een kavalleriepaard, beschreven door een ridder, vertaald door* 2 *paardedokters. (H. R.) — Do. Hasebroek te Breda heeft ll. Zondag veel ongenoegen aan den dag gelegd over Adams val. — Minister van Hall heeft eene resolutie genomen omtrent de* gedroogde *en* versche pruimen; *met de tabaks-pruimen laat hy het echter nog in 't onzekere. — De kolonel Gandara, lang niet van stroo, schaart zich onder de aspirant-favoriten der koningin van Spanje. — Het doodberigt van den keizer van China was niets dan laster.*

GESCHIEDENIS VAN EEN DIEF.

(Vervolg en slot van onze vorige.)

Molosse echter, uit de vijandelijke houding van Honoré Gervais, als uit instinct radende, welk gevaar zijn meester liep, wachtte met fonkelende oogen, uitgestrekten hals en geopenden bek slechts op een enkel teeken, eene ligte beweging van het oog of de lippen zijnes meesters, hoe gering ook, om op den kwartiermeester aan te vallen en hem te verscheuren. Maar Bastien scheen dit van het verstandige en trouwe beest niet te bemerken. Hoewel zijn hagchelijke toestand niet beter werd bij de aankomst van twee nieuwe aanvallers, op de plaats zelve, waar hij te doen had met eenen vijand op zichzelven reeds zeer geducht, kon hij echter niet besluiten tot de krachtige afleiding, die Molosse hem verschaffen kon, ten einde naderhand de beide anderen met meer voordeel te kunnen bestrijden. Oor en blik gewend in de rigting van waar het gedruisch scheen te naderen, had hij weldra de stem van Simonne herkend; hij zag op de schouders van ieder der beide vervolgers eene karabijn in de zon glinsteren; hij giste dat het Robert en zijn medgezel zijn konden, die, bij het ontwaken, zich den brief, die hij hun voorgelezen had, en het rendez-vous in den bergpas herinnerd hebbende, overeengekomen waren, zoodra zij zich in vrijheid gezien hadden, hem aldaar onverwachts te overvallen; en hij verwenschte zich, in zijn noodlottig vertrouwen, niet voorzien te hebben, dat hij hun, door hen in het bezit hunner wapens te laten, het denkbeeld tot dezen aanval ingegeven had, te meer daar deze zoo gemakkelijk ten uitvoer kon gebragt worden. Eene catastrophe was onvermijdelijk. Hoe meer Simonne den hollen weg naderde, des te angstiger riep zij Bastien. Waarschijnlijk aan hare vrees toegeven hebbende, had zij Madeleine verlaten, om hem op te zoeken; onderweg had zij op de beide gendarmen gestooten, en had alzoo getracht hen vooruit te snellen, ten einde hem te waarschuwen. Waartoe moest Bastien nu besluiten? Wat verzinnen? Wat doen? Terugtrekken? Vlugten? Onmogelijk! Honoré Gervais zou hem even spoedig nazetten. Bovendien hield de eigenliefde, zoowel als de groote moeijelijkheid van de vlugt, hem onbewegelijk en van woede bevende tegenover dezen. Zou hij aftrekken en den kwartiermeester dood op de plaats neder leggen? Maar zoo, op het hooren van het schot, Robert en zijn makker – voor wie hun chef nog niet zigtbaar was – veronderstellende dat hij op hen geschoten had, en wanhopende hem te bereiken, dan eens de boosheid hadden, uit wraak, op Simonne te schieten?

De proef was verschrikkelijk. Hoewel zich geenszins met den goeden uitslag dezer ontmoeting vleijende, had Bastien niets van zijne gewone koelbloedigheid verloren; en, eenige bloedige botsing onvermijdelijk achtende, dacht hij er slechts aan zijn leven zoo duur mogelijk te verkoopen, of ten minsten zich met eer uit dit ongeval te redden.

Gervais van zijnen kant, scheen ten prooi aan eene vreemde verlegenheid. De zoo dikwijls herhaalde, zoo doordringende kreten van Simonne, de gendarmen op den rotsachtigen grond gaven hem genoegzaam te kennen, waarom Bastien zoo besluiteloos daar tegen hem over stond. Men zou gezegd hebben, dat hij deelde in diens angst, diens onrust; maar, onverbiddelijk voor de pligten van zijnen stand, en niet dan het tweede willende schieten, zoo als hij zich geuit had, vreesde hij, dat de ongelukkige, door deze gevoelloosheid verlamd, levend in hunne handen vallen zou.

– Kom aan! Waar wacht gij op? Schiet dan, of ik kom bij u, riep hij hem toe, nog eenige schreden naar Bastien doende, altijd den loop van zijne karabijn op diens borst gerigt houdende.

Bij deze nieuwe uitdaging was zijne stem minder vast, minder gebiedend geweest, en het onwillekeurige medelijden, dat ongevoeliglijk derzelver militaire ruwheid verzachtte, was ook in zijnen blik overgegaan.

Deze verandering werd door Bastien opgemerkt, want hij liet oogenblikkelijk zijn geweer zakken.

– Gervais, zeide hij, de partij is niet meer gelijk; daar komen Robert en zijn medgezel. Maar gij zoudt u schamen, deze ver-

MENGELINGEN.

Wat is de begrooting?

(Naar het Fransch.)

Wat is de begrooting? Dat is een boek van een voet in het vierkant grootte en zesduimen dikte, hetwelk aldus een schoon en lijvig boekdeel genoemd kan worden; een boek meer gevuld met cijferletters dan met geest, meer met geldspecie dan met vrijheden; een boek dat sommigen doet lagchen en meest allen doet weenen; een levensboek voor koningen, hunne raadslieden en hunne ambtenaren, een doodboek voor de schatpligtigen; een boek, dat door de ministers kostbaar met goud op snede en in marokijn wordt ingebonden en hetwelk de behoeftigen in den aschpot zouden werpen, indien zij door het belasting-register te verbranden het betalen derzelve konden vermijden; een verguld boek waarin eene bende sollicitanten hunne roofgierige handen steekt om er eenige bladeren uittescheuren; een boek hetwelk de schoone dames van het hof doet dansen, de schitterende kroonkandelaren van het paleis der Tuilerien ontsteekt, het opborrelende schuim van den champagne op de tafels der ministers in de glazen schenkt, hunne kleederen met goud en zijden galon stikt, hunne vrolijke viervoeters haver geeft, en hunne zalen en rijtuigen met donzige kussens stoffeert; een boek, hetwelk de personen die toelagen en bijzondere subsidien ontvangen met de bestaansmiddelen van den arme vetmest; een boek, dat de tranen en de zweetdroppelen van het volk tot goud kneedt, een boek, dat de bronnen van de voortbrengselen der aarde opdroogt; een boek, hetwelk de kapitalen der nijverheid en des landbouws opslorpt; een boek, hetwelk den arbeid gebiedt de ledigheid te onderhouden; een boek hetwelk des bewust aan eenen koning, aan een enkel mensch, op éénen enkelen dag 50,000 franken geeft, waardoor 50,000 menschen zouden kunnen gevoed worden; een boek, hetwelk de wanorde en de verkwisting op ééne lijn plaatst en naast elkander schakeert met een aanprijzenswaardige regelmatigheid van cijferletters: een boek, hetwelk de opeengestapelde spaarpenningen der natie tot dwaze en avontuurlijke ondernemingen verspilt; een boek hetwelk zich uitsluitend beijvert om aan onze stadbewoners de snelheid en het gerief der spoorwegen te verschaffen, terwijl onze landlieden met hunne voeten blijven vastkleven in den modder der wagensporen op de naburige wegen; een boek, hetwelk millioenen aan onze werklieden en onze landbouwers ontrooft om ze aan de koningjes weg te schenken die ons in hun vuistje uitlagchen; een boek, hetwelk de liverijen en de verwaten staatsie onzer gezanten opsiert en met lovertjes uitmonstert, om met zooveel te meer waardigheid eene natie te vertegenwoordigen, waarvan de meerderheid dagelijks per hoofd, het aanzienlijk inkomen van vijftig centen heeft; een boek, hetwelk aan de policiedienaren verbazende sommen verschaft om de deugd ten val te brengen, de drukpers te tergen, de vaderlandslievende mannen te lasteren, de verraders met pensioenen te begiftigen, met eenen gouden sleutel de geheimen der huisgezinnen en der vriendschap te openen, en om, naar al de regelen der kunst, de nauwst mogelijke kerkers, en meest ruime galeijen te bouwen, waarin men de vrienden der vrijheid levendig opsluit; een boek, waarin wijsgeerige kwakzalvers, door middel van eene beuzeling van duizend millioenen aan al de nieuwsgierigen van Frankrijk, het kleine wonderwerk van regeren, op eene goedkoope wijze vertoonen; een boek, dat zoo opgepropt is met allerlei bijgevoegde goedgekeurde posten, en zoovele aanhangsels van allerlei aard, dat het eindigen zal door een bankroet te bersten; een boek, eindelijk, hetwelk de spiegel is van alle misbruiken, en de zamenvatting van alle rampen waaronder het volk gebukt gaat.

Ziedaar wat de begrooting is!

De begrooting is het getijboek der ministeriële afgevaardigden. Zij houden het zeer geloovig tusschen hunne vingers geklemd, en hebben altijd een teeken bij de plaats waar men leest: welzalig zij die betalen! gelukzalig zij die verpligt zijn zout, wijn en tabak te gebruiken, tot een prijs welke de waarde zesmaal te boven gaat! gelukzalig zij die twintig millioenen van de begrooting schenken aan erfelijke en onverantwoordelijke koningen, om zeer slecht te regeren, terwijl men in eene republiek slechts honderd vijftigduizend franken aan eenen tijdelijken en verantwoordelijken president geeft, om zeer goed te besturen! gelukzalig zij die klompen dragen omdat zij geene schoenen kunnen koopen! gelukzalig zij die aan de schatkist meer regten betalen voor eene kan spoeling-wijn dan de rijke verteerder voor eene flesch bordeaux-wijn! welzalig zij die honger hebben omdat de eetlust niet aan iedereen gegeven is! gelukzalig zij die geene dagbladen lezen, omdat zij te duur zijn! gelukzalig zij die in de legers van Louis Philippe dienen, omdat zij geen geld hebben zich een plaatsvervanger te koopen! gelukzalig de kunstenaars en de landbouwers, die men wel van de zorg ontheffen wil afgevaardigden te benoemen, mits zij slechts des morgens ten vier ure opstaan, zestien ure per dag werken, en met hun geld in de hand, het bezoek van de ontvangers afwachten! gelukzalig de soldaten, die drie stuivers daags bekomen om zich zonder voordeel en zonder roem te laten doodschieten, terwijl hunne koningen hun leven niet blootstellen om er al het voordeel en al den roem van in te oogsten! gelukzalig de commiezen die in de armoede daar heen leven, en die al het werk verrigten, terwijl hunne opzigters groot worden in de eereposten en groote sommen naar zich slepen! gelukzalig de plaatsvervangers, die de moeite en de ontberingen van het professorschap dagelijks ondervinden, terwijl zij die met dien titel pronken, aan hunnen portier het kantoor van den bankier aanwijzen, die hen stiptelijk betaald voor hunne ledigheid! gelukzalig de afgevaardigden die een mond hebben, omdat het voldoende voor hen is, denzelven te openen, om te vragen, en te vragen om te verkrijgen! gelukzalig de afgevaardigden die oogen hebben, want zij kunnen op de begrooting de posten zien, welke hen [illegible]anstaan! gelukzalig de afgevaardigden die handen hebben, [illegible]elfs al hadden ze er drie of vier, opdat zij die allen [illegible] kunnen vullen! honderdmaal gelukzalig, bovenal gelukzalig, de menigte dergenen die openlijk van hunne behoeftigheid getuigen, die onbeschaafde en arme duivels, die van hunne geboorte af aan voor den honger, de smarten en het hospitaal door het lot zijn bestemd, omdat zij, wanneer zij belooven willen gedurende hun gansche leven zonder morren en zonder zich de geringste aanmerking te veroorlooven over de aangenaamheid van hun bestaan, te lijden, eenmaal, alsdan, bij geheele scharen, het koningrijk der hemelen zullen binnen geleid worden, waar men hun alsdan in eenigen afgelegen hoek, een plaatsje zal inruimen achter de koetsiers en de minnaressen des konings, achter leveranciers, woekeraars, behoudslieden, ministeriële dagbladschrijvers, politiedienaren, erfelijke koningen, prefekten van politie en weldenkende afgevaardigden!

Amen, dit zij zoo! *(de Burger.)*

Geen schulden meer!

Behartigingswaardig behooren goede voorbeelden voor allen te zijn, die het wel met hun vaderland meenen. Onder zoodanige voorbeelden rangschikken wij de verstandige voorschriften, die de Pruissische regering reeds vóór eenigen tijd aan de ambtenaren gegeven heeft, en die het wenschelijk waren, dat ook elders wierden ingevoerd.

Pruissische ambtenaren mogen geene schulden maken, ja, die ze reeds hebben, moeten ze afdoen, of bekomen hun ontslag. De ministers van binnenlandsche zaken, van financiën, van openbaar onderwijs en van eeredienst, hebben allen hunne onderhoorigen ernstig gewaarschuwd. De minister van justitie heeft nog meer gedaan. Om voor te komen, dat er in 't vervolg geene regterlijke ambtenaren worden aangesteld, die zich onwillekeurig genoodzaakt zien, zich dadelijk in schulden te steken, heeft hij bepaald: dat niemand tot regter of tot eenige betrekking van dien aard, zoo als griffier, commies-griffier, deurwaarder enz., mag worden aangesteld, tenzij hij een inkomen van ten minste 400 thalers (ongeveer ƒ 800) van zich zelven heeft, minstens voor de tien eerste jaren na zijne aanstelling.

De minister van oorlog heeft almede dit beginsel in de hand gewerkt, maar is nog verder gegaan: hij heeft, namelijk, maatregelen genomen, dat aan minderjarige officieren geen krediet kan worden gegeven, daar deze in Pruissen, gelijk in de meeste landen van Europa, door woekeraars zóó werden geplunderd, dat er voor de meesten geene redding overig bleef. Deze minister heeft geen moeite te zwaar geacht, om dit doel te bereiken: hij heeft eene lijst doen opmaken van al de schulden der minderjarige officieren van het 40,000 man sterke garnizoen te Berlijn; hij heeft de oorzaak dier schulden onderzocht, en, voor zooverre deze gesproten waren uit geldschietingen of voorwerpen van louter weelde, de namen der schuldeischers aan het departement van justitie opgegeven, met dringend verzoek, om artikel 1310 van het strafwetboek op dezen toe te passen. Dit artikel luidt: « Ieder, die aan eenen minderjarige gelden leent, of denzelven een ongeoorloofd krediet opent, (dat is, die hun op krediet voorwerpen verkoopt, welke niet tot de noodzakelijke levensbehoeften behooren), zal met eene geldboete worden gestraft, waarvan het bedrag gelijk zal staan met de schuldvordering; terwijl bovendien de schuld zelve als niet wettig bestaande zal worden beschouwd."

Bovendien verdient het opmerking, dat in Pruissen zulke aanschrijvingen niet, zoo als elders, pro forma worden uitgevaardigd, maar streng nageleefd; zoodat in 1846, ten gevolge van deze maatregelen, 730 leveranciers (rijtuigmakers, zadelmakers, paardenkoopers, koffijhuishouders, tabak-, wijn- en likeurverkoopers en diergelijken) voor de regtbanken gedaagd en in boeten verwezen zijn. Deze boeten bedragen, volgens officiele opgaven, te zamen meer dan ƒ 220,000.

Men wil, dat Z. M. de koning een derde van deze boeten aan de veroordeelden heeft geremitteerd.

Welligt zal deze of gene die veroordeelingen hard vingen; maar wij kunnen hier nog bijvoegen, dat de leveranciers die wet konden, en, hoe ernstig en bij herhaling gewaarschuwd, uit vurig winstbejag, op de onervarenheid der wufte jongelingschap speculeerden, wel wetende, dat de officiers deze schulden als schulden van eer beschouwden, en later zich behielpen, om dezelve trouw te voldoen.

Ook in Nederland verdiende dit punt ernstige overweging en doeltreffende maatregelen, ter voorkoming van het schulden maken van minderjarigen. In garnizoensplaatsen en akademiesteden vooral, waar, door het verleend wordend krediet, het berekenen van woeker-winsten — en wat al meer? — voor zoo menig veel belovend jongeling een kuil gegraven wordt, uit welken hij daarin eenmaal neder gestort, soms nimmer, of ten minste zeker niet, dan met belangrijke opofferingen zijner familie, kan worden gered.

(T. W.)

ALLERLEI.

Eenigen tijd geleden werd in den schouwburg te Madras *Lady Macbeth* ten tooneele gevoerd, en de rol van Lady Macbeth door eenen tooneelspeler, met name Ansteij, vervuld. Het is bekend dat in heete luchtstreken de baard bijzonder snel aangroeit. Ansteij had eenen koolzwarten baard, en na de vier eerste bedrijven, was hij gedwongen zich te scheren, wilde hij in het vijfde bedrijf geen bespottelijk figuur maken. Achter de coulissen was het ondragelijk heet, en in de kleedkamer weinig ruimte, zoo dat hij eene tafel met eenen spiegel, en het noodige scheergereedschap op het tooneel liet plaatsen. Juist toen hij wilde beginnen, haalde een spotvogel het valdoek op, en daar zat nu Lady Macbeth, duchtig ingezeept, en met het scheermes in de hand, tot niet geringe verlustiging van het talrijk publiek, dat in luid gelach en daverende toejuichingen uitbarste.

In het *Handelsblad* van den 11. dezer vindt men de onderstaande advertentie:

TELEURSTELLING!

O schandelijke BAKKERS, ik wil haar wel-Trouwen, B. R. R. R. R. R. R., al uw aanraden helpt niets, wat zoude hem haar zeggen? Neen, neen, neen!! De Peeren zijn geene Toesleden en Tafelschellen geen Doofpotten, want ik eisch stilzwijgend. LUCERN? B. R. R. R. ik sidder, B. R. R. R.

CORRESPONDENTIE.

De vertaling naar Moritz, ons uit Middelburg gezonden, is reeds geplaatst in No. 131 en 132, jaargang 1846.

ADVERTENTIEN.

AFVAART-UREN
VAN DE STOOMBOOT
DE SCHELDE,
VARENDE TUSSCHEN
VLISSINGEN en BRESKENS.
October 1847.

Van Vlissingen.					Van Breskens.				
Donderdag	14,	nm.	2½	ure.	Donderd.	14,	nm.	3½	ure.
Vrijdag	15,	«	3	«	Vrijdag	15,	«	4	«
Zaturdag	16,	niet varen.		«	Zaturdag	16,	niet varen.		«
Zondag	17,	vm.	6½	«	Zondag	17,	vm.	7½	«
Maandag	18,	«	7	«	Maandag	18,	«	8	«
Dingsdag	19,	«	8	«	Dingsdag	19,	«	9	«
Woensdag	20,	«	8½	«	Woensdag	20,	«	9½	«

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 12. October. Sedert den 9. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Jeannette, C. J. Divoort, St. Ubes, zout; Helena, R. Difallan; huiden, Sutors, John Hevon, beide Londen, tarwe; Rapid, R. Norman, Londen, de Hoep, J. Koning, Tangarok, Duc Sorelles, T. Stokovich, Constantinopel, alle tarwe; Maria, C. Beal, Liverpool, klipzout; Caroline, B. Storm, Galatz, rogge; Solide, J. Ribond, Marseille, tarwe; Het Vertrouwen, C. Munt, Riga, hout; Edmund, E. Morison, Villa-Nova, vijgen; Georgiana T. Burnfield, Banglon, passagiers; Andrea Dorie, E. Metman, Gallipoly, graan; Heinrich, J. F. Baumgarth, Falmouth, tarwe.

Voor Brussel bestemd:

Gezina, J. Arnold, Johanna, A. Krausen, beide Bordeaux, wijn; Eugène en Marie, P. Sanavetre, Lebourne, wijn.

Voor Gend bestemd:

De Eendragt, G. A. Jonkhoff, Gohtenburg, deelen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Friedrich Frantz, N. Andreis, ballast, Oostzee.

Van Gand gezeild:

Einigtheit, A. Abrams, ballast, Gohtenburg.

Van Vlissingen gezeild:

Elise, R. Meiser, appelen, New-York.

– Z. M. stoomschip Cerberus, kapt. luit. ter zee Hinlopen, is den 9. dezer van hier naar Scheveningen vertrokken en gisteren weder geretourneerd.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 4 1/2 ure.
Sluiting des avonds 7 «
Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

---

sterking aan te nemen. Nog kan ik ontsnappen; verzet er u niet tegen..... Ik beloof u, een andermaal alleen te komen, op welke plaats het u ook believen zal te bepalen.

Gervais zag, zonder te antwoorden, naar den hollen weg. Op dit oogenblik bereikte Simonne den bergpas; in drie sprongen was zij op de steilte waar Bastien stond, en de beide gendarmen, die zij niet verder dan eene karabijnslengte vooruit was, hadden bijna gelijktijdig de steile afhelling bereikt.

– Verduiveld, nu is het te laat, zeide Gervais.

– Bastien, vlugt! vlugt! riep Simonne als verwilderd en op het punt van vermoeijenis en schrik te bezwijken.

– Maar schiet, schiet op dan! hernam Gervais met eene soort van bittere teleurstelling en smartelijke toorn; wilt gij, dat men u levend grijpe?

Op deze bedreiging, deze kreten buiten zichzelve, woedend, bijna vertwijfelend, zonder zich lafhartig of bevreesd te toonen, integendeel veeleer opgewekt door de nabijheid, de grootte van het gevaar, ligtte Bastien plotseling zijn geweer op nieuw op; hij legde behoorlijk aan, drukte aan den trekker en... het schot ging af; de hoed van Gervais, door den kogel getroffen, vloog eene twintig schreden achter hem. Op het zelfde oogenblik wilde Molosse op den linkerkant der holte springen, ten einde door een onstuimigen aanval den kwartiermeester te beletten, het schot van zijnen meester te beantwoorden.

Maar reeds waren er drie schoten dat van Bastien gevolgd. Sylvio zag hem waggelen; hij zag Molosse eensklaps stil houden en in het rond wentelen, en Simonne, met een verbrijzelden hals, zoo lang zij was, nedervallen.

Twee uren daarna stond van de hut van Madeleine het eenige venster van eene kamer – waarin, op hetzelfde bed, met het aangezigt ontbloot, de beide lijken van Bastien en Simonne lagen – benevens de deur wijd geopend; niet om een heilzamen luchtstroom in de kamer te laten, maar opdat, volgens 's lands gebruik, de zielen der overledenen overal een vrijen doortogt zouden vinden. De kogel van Gervais had Bastien in den onderbuik getroffen; want, daar hij zeer bewogen was, en schielijk op hem aangelegd had, was het wapen, door een ligten schok in den arm, van de borst, waarop hij mikte, afgewend geworden. De doodstrijd van Bastien was, bij de uitputting in de verschrikkelijke worsteling tegen wreedaardige smarten, kalm genoeg geweest; zoodat, toen de adem zijne lippen ontvloden was, er weinig tijds benoodigd was geweest, dat zijn gelaat, even als dat van Simonne, die uitdrukking van zwaarmoedige kwijning aangenomen had, die men in de gelaatstrekken van allen, die aan de wond van eenig vuurwapen bezwijken, opmerkt.

De kamer binnentredende, ging ieder bezoeker uit den omtrek, man of vrouw, bloedverwant of vriend, of eenvoudig nieuwsgierige, naar het hoofdeneinde van het bed en knielde daar voor hetzelve neder; hij verwijderde het laken, beschouwde het gelaat der beide dooden, en liet dan een kreet of gaf teekenen van medelijden; vervolgens een gebed prevelende, verwijderde hij zich in een hoek der kamer tusschen den muur en de deur, waar de menigte zich, voor zij wegging, een oogenblik ophield.

Honoré Gervais, die de familie van Sylvio kende, beijverde zich hem aan dit aandoenlijk gezigt te onttrekken; hij begeleidde hem nog dienzelfden dag naar het dorp G...., en onderweg over dit ongeval sprekende, zeide hij tot dezen:

– Deze Antonin Lamie bezat een groot hart! het lot had hem verder, dan hij meende, voortgesleept. Daarom, dewijl hij heden volgens krijgsgebruik, of later ongetwijfeld op eene schandelijke wijze sterven moest, betreur ik het niet, wat ik gedaan heb. Maar..... en zijne stem was zeer aangedaan, een traan glinsterde in zijne oogen: ik zal hem nooit in mijn leven vergeten! *(Echo.)*

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.